

Den Tale, den højtærede Finansminister holdt i Gaar, gav jo ikke noget lyst Billede af den nuværende økonomiske Stilling, og jeg fændt det derfor fuldstændig paa sin Plads, naar den højtærede Minister opfordrede Rigsdagen til i Fremtiden at vise en nøgtern Sparsommelighed. Jeg opfattede denne Udtalelse som en Kompliment til Socialdemokratiet, fordi . . . ja, det ærede Medlem i min Nærhed ler, men Sagen er den, at man med gode Tal, hentede fra Finanslovene, kan Aar for Aar bevise, at Socialdemokratiet er det mest sparsommelige Parti i denne Sal. Hvis de Indstillinger, Socialdemokratiet er fremkommet med, vare blivne fulgte, vilde indeværende Aars Finanslov, i Stedet for at give et Underskud paa $\frac{1}{2}$ Million, have givet henimod 3 Mill. Overskud. Vi mene derfor, at det er et Ord i rette Tid, den højtærede Finansminister er fremkommet med, at Tingets Medlemmer her skulle befitte sig mere paa en nøgtern Sparsommelighed end Tilfældet har været i lange Tider. En af Grundene, hvorfor Stillingen var saa uheldig, var, udtalte den ærede Finansminister, den, at Staten havde bundet store Kapitaler særlig i vore Jernbaner. Det er ganske vist sandt, men jeg ser ikke deri nogen Ulykke, thi jeg mener, at de Penge ere vel anvendte, som ere anvendte til produktive Øjemed og paa en saadan Maade, at Befolkningen høster stor Gavn deraf. Den ærede Finansminister kunde have nævnt andre Kapitaler, som vi have bundet i Løbet af den sidste Snes Aar. Jeg tænker her navnlig paa de store Midler, som ere anvendte paa vort Militærvæsen. Hvor mange Snes Millioner der ere satte i Kjøbenhavns Fæstning, er der maaske ingen, der ved. Jeg vil haabe, at vi kunne faa Rede herpaa, det vilde være oplysende for os, og det er et godt advarende Eksempel for Fremtiden. Her er det, vi have bundet de store Kapitaler, og det er hele Militarismens Udvikling, der har været Skyld i, at vi befinde os i den Misère, hvori vi i Øjeblikket ere, fordi Militarismen ikke alene direkte har opslugt uhyre store Kapitaler, men ogsaa ad indirekte Vej har ført os til at ødsle med Statens Penge, idet Lovgivningsmagten nu i en Række af Aar har sagt som saa: hellere anvende Pengene i et eller andet civilt Øjemed end at lade Fæstningen opslugedem. Derfor ere vi komne ind paa en Politik, hvor det for en stor Del har heddet: lad Pengene bare rulle, for at vi kunne blive fri for at give dem ud til det forhadte Militærvæsen. Jeg vil haabe, at denne Politik nu maa have Ende, og at vi

ganske anderledes nøje ville se, hvortil det er, vi anvende vore Penge.

Hvad Betingelserne for dette Statslaan angaar, anser jeg dem for særdeles heldige. Det er sikkert meget gunstige Tilbud, der foreligge, og det vil derfor være rigtigt at slaa til og afslutte Laanet saa snart som ske kan. Der er en anden Grund, som kan opfordre mig til at stemme for dette Lovforslag, og det er, at disse Penge jo for en stor Del skulle anvendes i Øjemed, som ville skaffe betydeligt Arbejde her i Landet. Vi leve jo for Tiden og have i de sidste Aar levet under et meget stærkt Tryk af Arbejdsløshed; den har bredt sig i en uhyggelig Grad omkring os og vil sikkert i den kommende Vinter blive overordentlig streng for overmaade mange Mennesker. Jeg vil derfor haabe, at Regeringen, naar den nu faar Penge mellem Hænder, vil lade disse Arbejder sætte i Gang. Det drejer sig jo her om store og betydelige Statsarbejder paa mange Steder i Landet, og hvis disse Arbejder snart kunne sættes i Gang, vilde det betyde, at meget af den Arbejdsløshed, som findes, vil blive afhjulpen, og meget af den Nød, som følger med Arbejdsløshed, herigennem vilde blive mildnet.

Jeg vilde samtidig hermed gøre en Henstilling til den højtærede Regering, og det er den, at den saa vidt som muligt sørger for, at Pengene blive her i Landet, at Arbejdet virkelig udføres her. Vi have nylig læst om, at Staten har foretaget et betydeligt Indkøb af Lokomotiver i Tyskland, fordi Lokomotiverne kunde købes noget billigere dernede end herhjemme. Det er jo meget muligt, at der herved i Øjeblikket spares et Beløb for Statskassen, men om det i Virkeligheden betyder en Sparsommelighed, at man sender Pengene til Udlandet og lader danske Arbejdere være arbejdsløse, saaledes at de maaske maa søge Hjælp og Understøttelse hos det kommunale Fattigvæsen, er et Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, om det i Virkeligheden er sund og god Økonomi, og om det i Virkeligheden betyder en Besparelse for Staten. Her er jo blandt andet Tale om at bygge to store Dampfærger til Gjedser-Warnemünde-Linien. Saa vidt jeg ved, have vi hidtil købt vore Dampfærger paa Indlandets Skibsværfter, og jeg vil haabe, det samme maa blive Tilfældet her. Derfor, idet jeg slutter mine Udtalelser, vil jeg, idet jeg opfordrer til at stemme for Lovforslaget, tillade mig at henstille til Regeringen, at disse Penge anvendes til at mildne Arbejdsløsheden i den kommende Vinter.